

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
Кж1по1-29/23
13. новембра 2023. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, у већу састављеном од судија: Олге Пековић, председника већа, Ружице Ђурђевић и Мирјане Војиновић, чланова већа, са записничарем Горданом Јовашевић, у кривичном предмету окривљених АА из ..., због продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 у вези члана 61 Кривичног законика, ББ из ..., због кривичних дела трговина утицајем из члана 366 став 3 Кривичног законика и продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика, у вези члана 61 Кривичног законика, ВВ из ..., због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика, у вези члана 61 Кривичног законика и ГГ из ..., ДД, ЂЂ и ЕЕ, сви из ..., због по једног кривичног дела злоупотреба у вези са јавном набавком из члана 228 став 1 Кривичног законика, одлучујући о жалбама јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције, браниоца окривљеног ВВ, адвоката Славише Војиновића из ..., бранилаца окривљеног ДД, адвоката Решада Плојовића и Емира Калића обојица из ..., бранилаца окривљеног АА, адвоката Дениса Мурића из ... и Немање Марковић из ..., браниоца окривљених ББ и ЂЂ, адвоката Аладина Шемовића из ..., браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Алисе Мумцић из ... и браниоца окривљеног ГГ, адвоката Цмиљке Младеновић из ..., изјављеним против пресуде Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4. 26/21 од 23.05.2023. године, у седници већа одржаној дана 13. новембра 2023. године, сходно одредби члана 511 став 1 Законика о кривичном поступку, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

Делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4. 26/21 од 23.05.2023. године, само у делу одлуке о кривичним санкцијама у односу на окривљене АА, ББ и ВВ, тако што Апелациони суд у Крагујевцу, на основу одредаба чланова 4, 42, 45, 54, 56 и 57 Кривичног законика, окривљене **осуђује** и то: АА, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а због продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 Кривичног законика, у вези члана 61 Кривичног законика, за које је наведеном пресудом оглашен кривим; ВВ, на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика, у вези члана 61 Кривичног законика, за које је том пресудом оглашен кривим, а ББ, најпре због кривичног дела трговина

утицајем из члана 366 став 3 Кривичног законика, утврђује казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 Кривичног законика, у вези члана 61 Кривичног законика, а за која дела је наведеном пресудом оглашен кривим, утврђује казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а затим га осуђује на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одређује да ће се казне затвора према окривљенима извршити тако што ће их окривљени издржавати у просторијама у којима станују уз примену електронског надзора, с тим што те просторије у којима станују не смеју напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора, док се у осталом делу жалба јавног тужиоца Вишег јавног тужилаштва у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције и жалбе бранилаца окривљених, одбијају, као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције К-По4. 26/21 од 23.05.2023. године, оглашени су кривим и то: окривљени АА, због продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 Кривичног законика (КЗ), у вези члана 61 КЗ и истом је изречена условна осуда тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени за време од 2 (две) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело; ББ, због кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 КЗ, за које му је утврђена казна затвора у трајању од 8 (осам) месеци и због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ у вези члана 61 КЗ за које му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а затим му изречена условна осуда, тако што му је утврђена јединствена казна затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени у року од 2 (две) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело; окривљени ВВ, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, у вези члана 61 КЗ и истом је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одређено да се она неће извршити ако окривљени за време од 2 (две) године од правноснажности пресуде не учини ново кривично дело и окривљени ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, због по једног кривичног дела злоупотреба у вези са јавном набавком из члана 228 став 1 КЗ и изречене су им условне осуде, тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по 5 (пет) месеци и истовремено одређено да се оне неће извршити ако окривљени за време од по 2 (две) године од правноснажности пресуде не учине ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени су обавезани да плате суду на име паушала у корист буџетских средстава новчане износе од по 5.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде, као и трошкове кривичног поступка Вишем суду у Краљеву и Вишем јавном тужилаштву у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције у износима о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Против наведене пресуде жалбе су благовремено изјавили:

- јавни тужилац Вишег јавног тужилаштва у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције (јавни тужилац), због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд преиначи побијану пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији и окривљене осуди на казне затвора,

- бранилац окривљеног ВВ, адвокат Славиша Војиновић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење или исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе услед недостатка доказа, са захтевом да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа,

- браниоци окривљеног ДД, адвокат Решад Плојовић и Емир Калић, који су уједно доставили и допуну жалбе, због битних повреда одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење или исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, са захтевом да браниоци окривљеног буду обавештени о седници већа,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Денис Мурић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење,

- бранилац окривљеног АА, адвокат Немања Марковић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење, са захтевом да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа,

- бранилац окривљених ББ и ЂЂ, адвокат Аладин Шемовић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење или исту преиначи и окривљене ослободи од оптужбе, са захтевом да окривљени и њихов бранилац буду обавештени о седници већа,

- бранилац окривљеног ЕЕ, адвокат Алиса Мумџић, због битних повреда одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење или исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе,

- бранилац окривљеног ГГ, адвокат Цмиљка Младеновић, због битне повреде одредаба кривичног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона и одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да другостепени суд укине побијану пресуду и предмет врати истом суду на поновно суђење или исту преиначи и окривљеног ослободи од оптужбе, са захтевом да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу је поднеском Ктж-671/23 од 26.10.2023. године, предложио да другостепени суд усвоји жалбу јавног тужиоца и првостепену пресуду преиначи у делу одлуке о кривичним санкцијама и окривљене за кривична дела за која су оглашени кривим, осуди на казне затвора, да жалбе бранилаца окривљених одбије, као неосноване, а првостепену пресуду у непреиначеном делу потврди.

Апелациони суд у Крагујевцу, је сходно одредби члана 511 став 1 Законика о кривичном поступку (ЗКП), одржао седницу већа о којој није обавештавао странке и браниоце у смислу члана 447 став 2 ЗКП, а који су тражили присуство веће седнице, јер председник већа и веће нису нашли да би присуство странака било корисно за разјашњење ове ствари, на којој је размотрио целокупне списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је сходно одредби члана 451 став 1 ЗКП, испитао у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалбама, па је након оцене навода и предлога из жалби и имајући у виду предлог и мишљење јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Крагујевцу, из напред наведеног писаног поднеска, нашао:

- жалба јавног тужиоца је делимично основана,
- жалбе бранилаца окривљених АА, ББ, ББ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, су неосноване.

Жалбама браниоца окривљеног ВВ, адвоката Славише Војиновића, браниоца окривљеног ЕЕ, адвоката Алисе Мумџић и браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Марковић, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, при чему се у жалби браниоца окривљеног ВВ, само наводи овај жалбени основ, у жалби браниоца окривљеног ЕЕ, се само наводи да је пресуда неразумљива, а у жалби браниоца окривљеног АА, се наводи да је изрека неразумљива, без образложења шта изреку чини неразумљивом и због чега је иста неразумљива.

Овакве жалбене наводе бранилаца окривљених ВВ, ЕЕ и АА, Апелациони суд оцењује, као неосноване, јер супротно тим наводима Апелациони суд налази да је изрека побијане пресуде разумљива, из које јасно произилази које су све противправне радње окривљени предузели и на који начин, иста садржи све законске елементе бића предметних кривичних дела за које су осуђени.

Жалбама свих бранилаца окривљених ВВ, ДД, ББ, ЕЕ, ГГ и АА, првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, образложењем да се пресуда заснива на доказу на коме се по одредбама овог законика не може заснивати и то на аудио и видео записима и транскриптима прислушких разговора који су резултат примене посебне доказне радње-тајни надзор комуникације и трајно праћење и снимање. У жалбама се наводи да су све наредбе судије за претходни поступак Вишег суда у Краљеву засноване само на образложеном предлогу Вишег јавног тужилаштва у Краљеву, да су овлашћена службена лица достављали у вези тих наредби, судији за претходни поступак Вишег суда у Краљеву извештаје, а које је судија достављао Вишем јавном тужилаштву и да је последњи извештај достављен маја 2020. године, а да је Више јавно тужилаштво оптужни предлог против окривљених поднео дана 11.06.2021. године, а да је дана

14.06.2021. године донета наредба о заказивању главног претреса, када је по ставу жалбе и покренут кривични поступак, те по ставу жалби поступак је покренут по истеку рока од шест месеци, те из тих разлога пресуда је донета уз битну повреду одредаба из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП. Такође се тврди да је тужилац био упознат са снимцима и извештајима још маја 2020. године и да ништа ново тужилаштву није достављено дана 02.04.2021. године, што тужилац није знао, тим пре, што су прикупљени докази предочавани и окривљенима са којима су закључени споразуми о признању кривице, новембра 2020. године.

Овакве жалбене наводе бранилаца окривљених, Апелациони суд оцењује, као неосноване.

Правилно је првостепени суд нашао да посебна доказна радња-тајни надзор и снимање комуникација и тајно праћење и снимање у односу на окривљеног АА, по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције Пов-По4. 324/19 од 21.11.2019. године; у односу на окривљеног ГГ, по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције Пов-По4. 325/19 од 21.11.2019. године и у односу на окривљеног ББ, по наредби судије за претходни поступак Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције Пов-По4. 285/19 од 18.10.2019. године, које наредбе су у законским роковима и прошириване новим, нису незаконити доказ и да се на истима може заснивати пресуда, о чему је првостепени суд дао јасне, ваљане и аргументоване разлоге на странама 84 (последњи пасус), 85, 86, 87, 88 и 89 (први пасус).

Наиме, из списка предмета првостепеног суда Пов-По4. 285/19, Пов-По4. 324/19 и Пов-По4. 325/19, несумњиво произилази да је полиција као орган који је извршавао наредбе о примени посебне доказне радње спровођење тајног надзора комуникације према окривљенима АА, ГГ и ББ, достављала периодичне извештаје на начин како је то прописано одредбом члана 168 став 1 ЗКП, а да је у складу са одредбом члана 170 став 1 ЗКП, по завршетку примене те посебне доказне радње, доставила посебан извештај и снимке комуникација (ДВД), који је судија за претходни поступак доставио ВЈТ ПОСК, дана 25.01.2021. године, а у предмету окривљеног АА, накнадно и дана 02.04.2021. године, а да је оптужни предлог ВЈТ ПОСК, против свих окривљених поднео дана 10.06.2021. године, а да је главни претрес по предмету Вишег суда у Краљеву ПОСК К-По4. 26/21 заказан 14.06.2021. године (што се утврђује из напред наведених списка предмета), те је јавни тужилац поступио у складу са одредбом члана 163 став 1 ЗКП.

С обзиром на наведено, Апелациони суд налази да је првостепени суд у доказном поступку извео доказ на којима се по одредбама Законика о кривичном поступку пресуда може заснивати, па стога у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 1 ЗКП, на коју се неосновано указује у наведеним жалбама.

Даље, жалбама свих бранилаца окривљених осим браниоца окривљеног ГГ, првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 ЗКП, при чему се цитира законски текст ове одредбе, али се и не образлаже овај законски основ, па су с тога ови жалбени наводи оцењени, као

неосновани. У суштини кроз овај жалбени основ првостепена пресуда се побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Марковић, првостепена пресуда се побија и због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, тиме што се тврди да је суд у току главног претреса неправилно применио одредбу члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП, а што је било од одлучног утицаја на доношење законите и правилне одлуке, уз образложење да је суд првостепену пресуду засновао на исказима осуђених ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК, дате у својству осумњичених, а који су закључили споразуме о признању кривице, а по ставу жалбе исти нису имали својство саоптужених, јер нису били оптужени једним оптужним актом, те није било места примени напред наведеног члана.

Овакве жалбене наводе Апелациони суд оцењује, као неосноване.

Супротно жалбеним наводима, осуђени ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ и КК, су имали својство саоптужених у наведеном кривичном поступку, као једном кривичноправном догађају.

Наиме, одредбом члана 406 став 1 ЗКП, прописано је да се упознавање са садржином записника о исказима сведока, саоптужених или већ осуђених саучесника у кривичном делу, може по одлуци већа обавити сходном применом члана 405 ЗКП, ако је реч о исказу саоптуженог према којем је кривични поступак раздвојен, или је већ окончан правноснажном осуђујућом пресудом (тачка 5 наведеног члана и става).

Сходно наведеном, правилно је поступио првостепени суд када је на главном претресу одржаном дана 23.05.2023. године, а након правноснажности пресуда Вишег суда у Краљеву, Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4. 65/20 од 13.11.2020. године; Спк По4. 66/20 од 13.11.2020. године; Спк-По4. 67/20 од 13.11.2020. године; Спк-По4. 68/20 од 13.11.2020. године и Спк-По4. 78/20 од 03.12.2020. године, у складу са чланом 406 став 1 тачка 5 ЗКП, упознао са садржином исказа који су правноснажно осуђени саучесници ЈЈ, ЖЖ, ИИ, ЗЗ и КК, дали током истражног поступка и сви су саслушани у складу са одредбом члана 85 и 86 ЗКП.

С обзиром на наведено, Апелациони суд налази да је првостепени суд у доказном поступку правилно применио одредбу члана 406 став 1 тачка 5 ЗКП, те у конкретном случају није учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 3 ЗКП, на коју се неосновано указује у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Марковића.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби браниоца окривљеног ВВ, се тврди да како до прве реализације јавне набавке није дошло, јер је иста обустављена, то у радњама овог окривљеног нема кривичног дела које му се ставља на терет и да је потпуно нејасно какве он има везе са додатним условима који понуђачи морају испунити, а тичу се наведених капацитета, броја радника и слично; да је потпуно нејасно какве везе има окривљени са посебним условима које је опредељивала Комисија за јавне набавке, нити се то јасно може установити у изреци пресуде, да окривљени не познаје окривљеног ГГ, нити зна ко је ЖЖ, анализирају се искази сведока тужилаштва ЛЛ, ЉЉ (који су између осталог навели да су сви додатни услови примерени предмету јавне набавке и да нису били дискриминаторски по понуђача, да је државна ревизорска

контрола 4 до 5 пута, приликом контроле утврдила да ни за један поступак јавне набавке нису утврђене неправилности); да није било доказа да је постојао дуг када је у питању кривично дело из члана 359 став 1 КЗ, а што произилази из исказа сведока ММ, НН, ЊЊ и ОО, те да тужилаштво није пружило ни један доказ да су предмером и предрачуном биле предвиђене позиције радова које није било потребно изводити.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у жалбама бранилаца окривљеног ДД, као и у допунама жалби се наводи да првостепени суд не наводи доказе којима поткрепљује тврдњу које је то друге противправне радње овај окривљени предузео и тако утицао на одлуку извршиоца јавне набавке, а да то произилази и из исказа осуђеног КК, да се већина доказног материјала односи на прву објављену јавну набавку, која није реализована, да је касније нова јавна набавка реализована са додатним условима прописаним од стране Комисије, што је била и законска могућност на страни Комисије и што је у складу са чланом 6 Закона о јавним набавкама; да комуникација између окривљеног ДД и окривљеног ББ, не садржи ништа што би представљало радњу извршења предметног кривичног дела, да никаквим радњама које је окривљени ДД предузимао нису могли утицати на чланове Конкурсне комисије које би за последицу имале стављале у неповољнији положај других привредних субјеката, да су сви чланови Конкурсне комисије навели, да нови, предвиђени додатни услови нису дискриминаторске природе и да на њих нико није покушао да изврши било какав утицај по питању наведеног конкурса за реализацију јавне набавке и анализира се одредба Закона о јавним набавкама који је био на снази у време извршења предметног кривичног дела и то члан 11, где је прописано да је наручилац дужан да обезбеди јавност и транспарентност поступка јавне набавке, поштујући, али не ограничавајући се на обавезе из тог закона.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дениса Мурића, када је у питању кривично дело из члана 366 став 3 КЗ, се тврди да није доказано да је службена радња односно поступак спровођења јавне набавке мале вредности била незаконит поступак, да је иста била планирана од стране органа Града ... кроз годишњи буџет, те да не може бити незаконита службена радња; да тужилаштво ни једним доказом не доказује да је окривљени у неком надређеном положају који му омогућује да утиче на чланове Комисије за јавне набавке, да су испитани сведоци из јавних набавки негирали да их је овај окривљени звао телефоном или на други начин утицао у поступцима јавне набавке, да исти не познаје окривљеног ГГ, да није било никаквих привилегованих понуђача, при чему се потенцира исказ сведока ЉЉ, на чији исказ тужилаштво није имало примедбе; такође се потенцира исказ сведока ЛЛ, на чији исказ тужилаштво није имало приговора, која је навела да је фирма „...“ једина фирма у Србији која се бави увозом материјала, пројектовањем, извођењем и одржавањем заливног система, потенцирају се искази сведока ПП и РР, из којих се утврђује по ставу жалбе да је комплетан поступак јавне набавке спроведен у складу са законом, у односу на радове на осветљавању улице ..., по ставу жалбе се потенцира да није било привилегованих понуђача, нити је тужилаштво доставило било какав доказ по питању дискриминаторских услова, када је у питању избор најповољнијег понуђача за обављање радова орезивања грана и стабала по ставу жалбе тужилаштво се није бавило која је тржишна вредност тих радова, а да се бавило утврдило би се да је понуда „...“ најнижа цена, те је то морало бити предмет вештачења, даље се тврди да и сам осуђени ИИ је изјавио да њему окривљени АА не може да нареди, што по ставу жалбе значи да окривљени АА није могао да утиче на овог осуђеног у томе да се не прибављају

понуде, а када су у питању радови на текућем одржавању простора око малог базена на рекреационом центру по ставу жалбе, не постоји никакав доказ да је постојао дуг, ПД „...“ АД ..., према ПД „...“, што произилази из исказа генералног директора ПД „...“ АД ..., ММ, нити у списима постоји било каква документација да је „...“ била подизвођач ПД „...“ АД ...; да тужилаштво није пружило ни један доказ којим би доказало да су предмером и предрачуном биле предвиђене позиције радова које није било потребно изводити или су већ раније изведени, да такву процену могу дати само вештаци.

У жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Немање Марковић, се истиче да нема доказа да се окривљени АА пре расписивања јавне набавке мале вредности-радова на изградњи заливог система на рекреационом центру договорио са окривљеним ББ, ГГ и осуђеним ЖЖ, да наведену јавну набавку добију као конзорцијом ПД „...“ ДОО ... и ПД „...“ ДОО ..., јер поступак јавне набавке се покреће Одлуком начелника Градске управе, а да додатне услови које понуђачи треба да испуне прописује Комисија за јавне набавке, а што произилази и из исказа сведока ЉЉ и ПП. Даље се тврди да за те наводе из жалбе одбрана је пружила првостепеном суду доказе за друге градове, а које првостепени суд није прихватио; затим се потенцира исказ сведока ЛЛ, те је неприхватљив закључак да је поменути конзорцијум стављен у привилегован положај; тврди се да првостепени суд није узео у обзир став Републичке комисије за заштиту права у поступцима јавних набавки из решења од 12.04.2016. године и да је прописивање додатних услова приликом спровођења предметне јавне набавке дозвољено, те је погрешан став првостепеног суда да су ти услови били дискриминаторски.

Даље се тврди да окривљени ББ није био овлашћени предлагач да поднесе захтев за спровођење јавне набавке, већ то чини градоначелник, те није ни доказана радња посредовања окривљеног АА; по ставу жалбе није доказано ни да се окривљени АА договарао са окривљеним ДД и осуђеним КК, да се у вези радова на осветљавању у улици ... у конкурсној документацији предвиде додатни услови који одговарају ПД „...“ чији је представник окривљени ДД, јер је о томе одлучивала Комисија јавне набавке; да су све јавне набавке биле објављене на порталу јавних набавки и на сајту града ..., потенцирају се искази сведока РР и ПП; када су у питању радови на текућем одржавању простора око малог базена потенцира се исказ сведока ММ, ЊЊ и ОО; тврди се да није изведен доказ вештачењем на околност стварне вредности радова који су изведени, да нема доказа по ставу жалбе ни да је окривљени АА посредовао код осуђеног ИИ да изврши службену радњу коју не би смео да изврши.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања бранилац окривљених ББ и ЋЋ, у жалби тврди, да окривљени није посредовао, нити се договарао са окривљенима АА и ГГ и осуђеним ЖЖ, да наведену јавну набавку добије Конзорцијум ПД „...“ ДОО ... и ПД „...“ ДОО ..., нити је посредовао код оптуженог ВВ, у вези предмера и предрачуна радова, нити је у поновљеном поступку овај Конзорцијом стављен у повољнији положај у односу на друге потенцијалне понуђаче, а у прилог таквој тврди је исказ сведока ЉЉ, на чији исказ примедбе није имао ни јавни тужилац, а исти сведок је најкоментентнији у вези јавних набавки. Даље се наводи, да у прилог наведене тврдње је и исказ сведока ЛЛ, затим власника и директора ПД „...“ ДОО, исказ сведока ПП и сведока РР, при чему се искази свих наведених сведока у битноме презентују. Даље, у жалби се тврди да окривљени ББ није на посредовање од стране окривљеног АА поднео захтев за спровођење јавне набавке радова на осветљавању улице ..., како му је то оптужним

актом стављено на терет, а у прилог томе је исказ сведока ЉЉ, као и чињеница да ни једна ревизорска институција није нашла било какав пропуст приликом ове јавне набавке, нити је тужилаштво доставило суду било какав доказ у питању дискриминаторских услова. Даље се у жалби у односу на кривично дело из члана 359 став 1 КЗ, тврди да су неосновани наводи из оптужног акта јавног тужиоца у вези овог кривичног дела, а што произилази из исказа сведока ММ, као и из чињенице да у списима предмета не постоји било каква пословна документација која би указивала да је ПД „...“, била подизвођач фирме ПД „...“. Такође се презентира исказ сведока ЊЊ и потенцира да јавни тужилац није пружио ни један доказ којим би доказао тврдњу да су предмером и предрачуном биле предвиђене позиције радова које није било потребно изводити или су већ раније изведени.

Даље у жалби, а у односу на окривљеног ЂЂ, се тврди да јавни тужилац није доказао да су у питању били јавни дискриминаторски услови јавне набавке, а што потврђују по наводима жалбе и испитани сведоци СС, ТТ, ЋЋ, УУ, ФФ и ХХ, а који сведоци су били сведоци јавне тужбе.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби браниоца окривљеног ЕЕ, се потенцира исказ сведока ММ, затим комуникација сведока ММ и окривљеног АА, а из које комуникације се утврђује да нема предметног дуга, те да је исти требао бити намирен преко јавне набавке, како то тврди јавна тужба, потенцира се и образлаже исказ сведока ЉЉ, затим да су сви понуђачи имали на увид расписану јавну набавку и могли су да поднесу своје понуде и то што се нико од других понуђача није јавио у поступку јавне набавке, не указује на повољнији положај понуђача ПД „...“. Даље у жалби се потенцирају искази испитаних сведока ММ, ЋЋ, ОО, ТТ, ЊЊ, РР, ПП и ЦЦ.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, у жалби браниоца окривљеног ГГ, се тврди да у току поступка није изведен ни један релевантан доказ из којег би се могло закључити да је окривљени ГГ предузео било коју радњу прописану одредбом члана 228 став 1 КЗ, а посебно да је такву радњу предузео у намери да на било који начин утиче на доношење одлука наручиоца јавне набавке, а што је битан елемент предметног дела. Окривљени не познаје остале окривљене, први пут се са истима срео на суду. У жалби се потенцирају искази сведока ЛЛ, ПП и ЉЉ и исти се делимично презентују и тврди се да је суд погрешно сматрао да приложена документација од стране одбране се не односи на конкретан случај и да због тога, не цени те доказе.

Овакве жалбене наводе, Апелациони суд оцењује, као неосноване.

Правилно је првостепени суд на основу савесне оцене сваког доказа појединачно и у вези са осталим доказима, сходно својој обавези прописаној одредбом члана 419 став 2 ЗКП, у образложењу побијане пресуде, у смислу одредбе члана 428 став 8 ЗКП, одређено и потпуно изнео чињенице и из којих разлога их узима као доказане или недоказане и правилно и потпуно утврдио чињенично стање, при чему је за своју оцену дао детаљне разлоге, а коју оцену у свему као правилну прихвата и овај суд, на основу чега је извео и правилан закључак да су окривљени извршили кривична дела која су им оптужним предлогом јавног тужиоца Ктo Ко. 49/21 од 10.06.2021. године, измењеном на главном претресу дана 23.05.2023. године, стављена на терет, на месту и на начин како је то ближе описано у изреци побијане пресуде.

Наиме, правилно је првостепени суд на основу материјално изведених доказа-писане документације детаљно наведене и образложене на странама од 42 до 60 образложења побијане пресуде, затим правноснажних пресуда Вишег суда у Краљеву Посебно одељење за сузбијање корупције Спк-По4 65/20 од 13.11.2020. године, Спк-По4 66/20 до 13.11.2020. године, Спк-По4 67/20 од 30.11.2020. године, Спк-По4 68/20 од 13.11.2020. године и Спк-По4 78/20 од 03.12.2020. године, затим исказа осуђених ЖЖ, ЗЗ, ИИ, ЈЈ од 13.11.2019. године, исказа осуђеног КК од 03.12.2020. године (дате у својству осумњичених); затим исказа сведока ПП, ЦЦ, РР, ЊЊ, ТТ, ОО,ЉЉ, ЋЋ, ММ, ЛЛ, СС, УУ, ФФ, ЧЧ, НН и ХХ (детаљно образложених на странама од 68 до 84 образложења побијане пресуде), а правилно оцењених на странама 90, 91, 92, 93 и 94 образложења побијане пресуде; затим на основу садржине преслушаних-репродукованих аудио-снимака комуникација прибављених применом посебне доказне радње, тајни надзор комуникације и читањем преписа СМС порука прибављених применом наведене посебне доказне радње, који снимци и СМС поруке су забележени на ЦД, како је то ближе означено на страни 89 образложења побијане пресуде, а који су презентовани од 96 до 108 (комуникација остварена између окривљеног ББ и ВВ и комуникација остварена између окривљеног АА и ГГ, као и између окривљеног ГГ и окривљеног ВВ, СМС поруке између окривљеног ББ и ВВ и између АА и ББ); странама образложења побијане пресуде, од 115 до 120 (остварена је комуникација између окривљеног ББ и осуђеног КК, између окривљених ББ и ЋЋ, затим између окривљених АА, ДД и ЋЋ, затим између ББ и ДД, као и преписке порука између окривљених ЋЋ и ББ); на странама од 124 до 127 образложења побијане пресуде (комуникација остварена између окривљеног АА и осуђених ИИ и ЈЈ и порука између окривљеног АА и осуђене ЈЈ) и странама од 130 до 134 стране образложења побијане пресуде (комуникација између окривљеног АА и окривљеног ЕЕ, затим окривљеног АА и сведока ММ, окривљеног АА и окривљеног ВВ, окривљеног АА и окривљеног ББ и окривљеног ББ и сведока ТТ), правилно извео закључак о извесности постојања свих чињеница везаних за извршење предметних кривичних дела која су окривљенима оптужним актом јавног тужиоца стављена на терет, а због којих су окривљени и оглашени кривим и осуђени, као у изреци побијане пресуде.

Дакле, чињенично стање у првостепеном поступку је правилно и потпуно утврђено, како у погледу чињеница које чине објективна обележја предметног кривичног дела, тако и у погледу чињеница које се тичу кривице окривљених, а што је првостепени суд презентовао: за окривљеног АА, на странама 112 пасус 1, 121 пасус 3 и 4, 128 пасус 3 и 4, 135 последњи пасус и 136, први и други пасус; за окривљеног ББ на странама 112, пасус 3 и 4, 121 последњи пасус, 122 први и други пасус, 137, пасус 3 и 4 и 138 пасус 1; за окривљеног ВВ на странама 110 пасус 6 и 7, 111 пасус 2, 136 пасус 4, 5, и 6 и 137 пасус 1 и 2; за окривљеног ГГ на странама 111 пасус 5, 137 пасус 3 и 4, 138 пасус 1; за окривљеног ЋЋ, на страни 122 пасус 4 и 5, за окривљеног ДД на страни 123 пасус 1 и 2 и за окривљеног ЕЕ, на страни 138 пасус 3 и 4 и разлоге првостепеног суда овај суд у свему прихвата као основане.

Окривљени су предметна кривична дела извршили са директним умишљајем, како то правилно закључује првостепени суд.

Правилно је првостепени суд ценио одбране окривљених, о чему је дао јасне разлоге на странама 110, 120 и 140 образложења побијане пресуде, које као такве прихвата и овај суд.

Побијајући првостепену пресуду због повреде кривичног закона у жалби браниоца окривљеног ВВ, адвоката Славише Војиновића, се тврди да када је у питању кривично дело из члана 359 став 1 КЗ, за које је овај окривљени оглашен кривим није доказан умишљај код окривљеног, јер исти није поступио са намером да било коме прибави какву корист, а да се предметно дело може извршити само директним умишљајем; у жалби браниоца окривљеног ГГ, адвоката Цмиљке Младеновић, се тврди да је кривични закон повређен, јер није доказано да је окривљени извршио предметно дело за које је осуђен; у жалби браница окривљених ББ и ЂЂ, се тврди да је повређен закон, јер у члану 76 став 1 Закона о јавним набавкама, је прописано да наручилац у конкурсној документацији одређује додатне услове за учешће у поступку јавне набавке, а коју одредбу суд није ценио, док се у жалбама осталих окривљених овај жалбени основ само наводи без ближег образложења.

Овакве жалбене наводе Апелациони суд оцењује, као неосноване, јер је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно применио и кривични закон када је противправне радње окривљених правно квалификовао и то: противправне радње окривљеног АА по члану 366 став 3 у вези члана 61 КЗ, противправне радње окривљеног ББ по члану 366 став 3 КЗ и по члану 359 став 1 у вези члана 61 КЗ, противправне радње ВВ, по члану 359 став 1 у вези члана 61 КЗ и противправне радње окривљених ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, по члану 228 став 1 КЗ.

Испитујући побијану пресуду у делу одлуке о кривичним санкцијама које су изречене окривљенима, а поводом жалби јавног тужиоца, браниоца окривљеног АА, адвоката Дениса Мурића, бранилаца окривљеног ББ и бранилаца окривљених ГГ, ЂЂ и ЕЕ и по службеној дужности у односу на окривљене ВВ, ДД и АА (сходно одредби члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП), Апелациони суд налази да је жалба јавног тужиоца делимично основана и то само у односу на окривљене АА, ББ и ВВ, док је у осталом делу неоснована, као и да су неосноване жалбе бранилаца окривљених ГГ, ЂЂ, ЕЕ, ББ и браниоца окривљеног АА адвоката Дениса Мурића.

Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичним санкцијама, у жалби јавног тужиоца, се истиче да суд у односу на све окривљене није правилно одмерио кривичну санкцију, да није имао у виду у односу на окривљеног АА бројност предузетих радњи у оквиру предметног кривичног дела, као и упорност у предузимању противправних радњи, као и степен угрожавања заштићеног добра, јер је угрозио начела јавних набавки, није имао у виду у односу на окривљеног ББ, да је у оквиру кривичног дела из члана 359 став 1, у вези члана 61 КЗ предузео две радње и да је извршио два кривична дела, а да је уобичајеним олакшавајућим околностима дао превелик значај, да у односу на окривљеног ВВ, није имао у виду да је исти у оквиру кривичног дела из члана 359 став 1 у вези члана 61 КЗ, извршио две радње, затим заштићено добро-поступак јавних набавки и упорност због броја радњи у вршењу кривичног дела, а да у односу на окривљене ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ није дао правилан значај угрожавању заштићеног добра, као и упорност у предузимању недозвољених радњи.

Даље, у жалби се тврди да изреченим условним осудама не може да се оствари сврха кривичних санкција, прописана одредбом члана 4 став 2 КЗ, те је предлог да се свим окривљенима изрекну казне затвора.

Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији у жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Дениса Мурића, се само наводи овај жалбени основ без образложења.

Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији у жалби браниоца окривљених ББ и ЂЂ, се само наводи да је суд донео погрешну одлуку о кривичној санкцији, јер је требао окривљене да ослободи од оптужбе.

Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији у жалби браниоца окривљеног ЕЕ, се тврди да суд приликом одмеравања кривичне санкције није дао довољан значај утврђеним нарочито олакшавајућим околностима на страни овог окривљеног, те је предлог да се истом изрекне блажа запређена казна и краћи рок проверавања, уколико суд остане на становишту да постоји кривица овог окривљеног.

Побијајући првостепену пресуду због одлуке о кривичној санкцији у жалби браниоца окривљеног ГГ, се само наводи да је због погрешно утврђеног чињеничног стања и повреде кривичног закона погрешна и одлука о кривичној санкцији.

Правилно је првостепени суд приликом одмеравања врсте и висине кривичних санкција окривљенима, имао у виду све околности прописане одредбом члана 54 КЗ, којом су прописана општа правила о одмеравању казне и окривљенима као олакшавајуће околности ценио да су неосуђивана лица, затим да окривљени ББ, ВВ, ГГ, ЂЂ, ДД и ЕЕ, су родитељи малолетне деце, а окривљени АА отац једног пунолетног детета, којим околностима је у смислу одредбе члана 56 тачка 3 КЗ, дао значај нарочито олакшавајуће околности, које указују да се и ублаженом казном може постићи сврха кажњавања.

Међутим, Апелациони суд налази да се основано жалбом јавног тужиоца, указује да када су у питању окривљени АА, ББ и ВВ, да је првостепени суд утврђеним нарочито олакшавајућим околностима дао превелики значај, много већи него што исте имају, да није посебно ценио упорност окривљених у извршењу предметних кривичних дела, с обзиром да је окривљени АА, када је у питању кривично дело из члана 366 став 3 у вези става 1 КЗ, извршио 4 радње у дужем временском периоду, да су окривљени ББ и ВВ, када је у питању кривично дело из члана 359 став 1 КЗ, предузели по две радње, да је дао знатно мањи значај, јачини угрожавања заштићеног добра-јавних набавки, као и њиховом држању после учињеног кривичног дела, па је делимичним усвајањем жалбе јавног тужиоца преиначио побијану пресуду у делу одлуке о кривичним санкцијама у односу на ове окривљене и на основу одредаба чланова 4, 42, 45, 54, 56 и 57 Кривичног законика, окривљене осудио то: АА, на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, а због продуженог кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 КЗ, у вези члана 61 КЗ, ВВ, на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, због продуженог кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, у вези члана 61 КЗ, а ББ, најпре због кривичног дела трговина утицајем из члана 366 став 3 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 8 (осам) месеци, а за продужено кривично дело злоупотреба службеног положаја из члана 359 став 1 КЗ, у вези члана 61 КЗ, утврдио казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, а затим га осудио на јединствену казну затвора у трајању од 1 (једне) године и истовремено одредио да ће се казне затвора према окривљенима извршити тако што ће их

окривљени издржавати у просторијама у којима станују уз примену електронског надзора, с тим што те просторије у којима станују не смеју напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција и уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусте просторије у којима станују, суд ће одредити да остатак казне затвора издрже у заводу за извршење казне затвора, имајући у виду личност учинилаца, њихов ранији живот и степен кривице.

По налажењу Апелационог суда, овако изреченим казнама затвора према овим окривљенима коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станују уз примену електронског надзора, може се постићи сврха кажњавања, прописана одредбом члана 42 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција, прописане одредбом члана 4 став 2 КЗ.

Супротно жалбеним наводима јавног тужиоца, Апелациони суд налази да када су у питању окривљени ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, изреченим кривичним санкцијама и то условним осудама, тако што им је суд због кривичних дела злоупотреба у вези са јавном набавком из члана 228 став 1 КЗ, утврдио ублажене казне затвора у трајању од 5 (пет) месеци, а сходно одредби члана 56 тачка 3 и 57 став 1 тачка 6 КЗ и истовремено одредио да се наведене казне неће извршити ако окривљени у року од 2 (две) године од правноснажности пресуде не учине ново кривично дело, може се постићи сврха условне осуде, прописана одредбом члана 64 КЗ, у оквиру опште сврхе кривичних санкција, прописан одредбом члана 4 став 2 КЗ, те су жалбени наводи јавног тужиоца, када су у питању ови окривљени, којом се оспорава врста и висина кривичне санкције, као и предлог да се и овим окривљенима изрекну казне затвора, оцењени неоснованим, те је неоснован и предлог браниоца окривљеног ЕЕ да се истом изрекне блажа казна са краћим роком провере.

Са свега напред наведеног, Апелациони суд је применом одредаба члана 457 и 459 став 1 ЗКП одлучио, као у изреци ове пресуде.

Записничар
Гордана Јовашевић,с.р.

Председник већа-судија
Олга Пековић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Весна Алексић